

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Cannabis Is The Cure, z. s.**, se sídlem Tylova 963/2, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, Palackého náměstí 4, Praha 2, na ochranu proti nečinnosti Ministerstva zdravotnictví,

t a k t o :

I. Žalovanému se ukládá povinnost ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku rozhodnout o žádosti žalobce o informace ze dne 20. 5. 2016, evidované pod číslem MZDRX00UUNOV.

II. Žalovanému se ukládá povinnost ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku rozhodnout o odvolání žalobce ze dne 9. 6. 2016 proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 6. 6. 2016, č. j. sukl 15151273/2016.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4.000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, spočívající jednak v tom, že žalovaný nerozhodl o žádosti žalobce o informace ze dne 20. 5. 2016, evidované pod číslem MZDRX00UUNOV, a jednak v tom, že žalovaný nerozhodl o odvolání žalobce ze dne 9. 6. 2016 proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 6. 6. 2016, č. j. sukl 15151273/2016.

V žalobě uvedl, že žalovanému zaslal žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, týkající se především terminologie, aplikace výzkumu a doložení kvality a také legislativní opory použití cca 50 kilogramů konopných drog hlášených každoročně OSN ke spotřebě v ČR bez jakýchkoliv výstupů odborné a laické veřejnosti, ale také patrně bez jakékoliv legislativní opory a kontroly kvality. Žádost byla žalovaným přijata dne 20. 5. 2016 a zaevidována elektronickou podatelnou žalovaného MZ ČR pod č. j. MZDRXOOUUNOV. Dne 8. 6. 2016 přijal žalovaný na podatelně osobně podanou stížnost na nevydání informací a zaevidoval ji pod č.j. MZDRP01F5PCA. Dne 28.6. 2016 žalobce na podatelně žalovaného osobně podal stížnost na průtahy při nevydání žádaných informací (zaevidována pod č.j. MZDRPOIHPKVG). Do dne podání žaloby žalovaný informace nevydal.

Dále žalobce uvedl, že Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv zaslal žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím týkající se především terminologie, realizace a aplikace výzkumu a doložení kvality mj. cca 10 kilogramů konopných drog vykoupných v prvním tendru v únoru 2016 bez doložení důkazu o kvalitě podle legislativy a nyní určených do pece, nikoliv potřebným lidem, na což žalobce od roku 2010 upozorňuje odpovědně včetně Antimonopolního úřadu, různých stupňů státního zastupitelství a Policie ČR. Žádost byla odeslána ústavu elektronicky se všemi náležitostmi a identifikačními znaky podavatele žádosti dne 21.5. 2016. Dne 6. 6. 2016 žalovaný zaevidoval pod č.j. MZDRX00V28X6 stížnost a odvolání proti rozhodnutí SUKLu ze dne 30.5.2016 č.j. sukl 154264-54266/2016, sp. zn. suklsl51273/2016 a následně dne 10. 6. 2016 zaevidoval odvolání proti rozhodnutí SUKLu ze dne 6.6.2016 č.j. sukl 15151273/2016, sp. zn.sukls 160261/2016 pod č.j. MZDRX00V4THL. Stížnosti a odvolání byla zaslána povinnému poštou a žalobce vytýkal, že rozhodnutí SUKLu bylo adresováno jinému subjektu, než byl podatel žádosti a SUKL účelové odmítal vydat informace na žádosti č. 1,2, 3, 5, 7, 9, 10 a 12 (vyjma 1h). K výzvě SUKLu ze dne 16.6.2016 č.j. sukl 169225/2016, sp.zn. suklsl 151273/2016 zaslal žalobce SUKLu dne 28. 6. 2016 účelové vymáhané doplňující informace k žádostem v bodě 1 -2. Na tyto informace reagoval SUKL vydáním rozhodnutí č.j. sukl 185379/2016, sp. zn. suklsl 151273/2016. Přes některé výhrady vůči obsahu tohoto rozhodnutí žalobce i tuto část žádosti číslo 1 akceptuje jako vyřízenou. Dne 28.6. 2016 podal žalobce u žalovaného opakovanou stížnost na průtahy při nevydání příkazujícího rozhodnutí žalovaného vůči SUKLu informace vydat (zaevidováno

pod č.j. MZDRPOIHPKVG). Do dne podání žaloby tedy žalovaný nepřikázal SUKLu vydat informace k žádostem č. 2, 3, 5, 7, 9, 10 a 12. Tyto informace žádá žalobce vydat, nebo explicitně napsat, že neexistují.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se jedná o opakovaně podávanou žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Na základě opakovaných identických žádostí a poskytnutých odpovědí má žalovaný za to, že se jedná o šikanózní výkon práva a z tohoto důvodu nepovažoval tyto žádosti za podané v souladu s právními předpisy a tudíž se jimi dále nezabýval.

Při jednání dne 20. července 2017 statutární zástupce žalobce setrval na argumentaci vyjádřené v žalobě a po poučení o pravomoci soudu při rozhodování o žalobě na ochranu proti nečinnosti podle ust. § 81 soudního řádu správního v závěrečném návrhu žádal, aby soud uložil žalovanému jednak povinnost vyřídit žádost o informace ze dne 20. 5. 2016 a jednak povinnost vyřídit odvolání proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Jelikož žalovaný se z jednání soudu omluvil, soud vzal na vědomí jeho závěrečný návrh z písemného vyjádření, tedy aby Městský soud v Praze žalobu zamítl.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Pokud jde o žalobu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 20. 5. 2016, soud z písemností předložených žalovaným zjistil, že žalobce tohoto dne doručil žalovanému podání, označené jako žádost o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v němž vznesl tři žádosti. První se týkala rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví, které bylo vydáno z příkazu ministra zdravotnictví ze dne 6. 6. 2014, č. j. MZDR 27796/2014-2/PRO a jež mělo být žalobci zasláno. Žalobce zde žádal o sdělení, a) jaké konkrétní zákonné překážky brání zaslání rozhodnutí MZ, a b) pokud úkonu nice nebrání, rozhodnutí zašlete. Druhá žádost se vztahovala k vyřízení žádosti o informace ze dne 2. 1. 2006, vztahující se k mylnému názoru justice, že *konopí je chemický prekurzor a nařízení ES o prekurzorech bylo transponováno do ZoNL, aby NS v rozporu se zákonem a mezinárodními úmluvami a judikaturou opakovaně nepoložil předběžné otázky Soudnímu dvoru EU, viz rozhodnutí č.j. 11. ÚS 664/12, IV. ÚS 4859/12, II. ÚS 1311/13, II. ÚS 289/14, I. ÚS 2431/15, II. ÚS 3196/15 a III. ÚS 396/2016*, evidované elektronickou podatelnou žalovaného ode dne 4.1.2016 pod č. j. MZDRX00SUUC4. Zde žalobce žádal o sdělení, a) jaké konkrétní zákonné překážky brání vydání a zaslání rozhodnutí MZ, b) pokud úkonu nic nebrání, rozhodnutí zašlete. Konečně třetí žádost se týkala poskytnutí informací podle žádosti ze dne 26. 4. 2016 ohledně výzkumu konopných drog, které každý rok ČR hlásí poradním orgánům OSN. Žalobce v této věci žádal, aby mu bylo sděleno: a) Na základě jakých konkrétních zákonných ustanovení a b) s jakými sledovanými parametry kvality konopných drog (jako např. dle vyhlášky č. 221/2013 Sb. nebo její novelizace vyhláškou č. 236/2015 Sb.) a c) kým konkrétním kontrolované na jednotlivé parametry kvality (čili kterými institucemi, vyjmenujte dle sledovaných parametrů) a d) čísla oprávnění a data vydání licencí MZ ČR vydaných těmito institucím k výrobě a kontrole konopných drog od 1. 5. 2004, e) na jakých konkrétních pracovištích a s jakými výsledky výzkumu (zašlete odkazy na studie) byl výzkum po vstupu do EU dne 1.5. 2004 prováděn s cca 50 kilogramy konopných drog k léčbě, které

každý rok ČR v objemu cca 50 kg hlásí ke spotřebě kontrolním orgánům OSN. Dále zda f) od 1. 5. 2004 a na základě jakého konkrétního ustanovení jakého zákona šlo občanům MZ vydat potřebné povolení -licenci dovézt a zpracovat konopné drogy z jiné členské země EU nebo USA a zda g) povolení -licenci k dovozu, převozu a především zpracování konopných drog na léčiva šlo po vstupu do EU vydat občanu - fyzické osobě, nebo jen právnické osobě a zda h) bylo někdy (uved'te čj., kdy a komu) takové oprávnění (licence) vydáno.

Ve spise se dále nachází stížnost na průtahy vztahující se k výše citované žádosti o informace, doručená žalovanému dne 8. 6. 2016.

Předložený spis neobsahoval žádnou písemnost, kterou by bylo možno považovat za vyřízení iniciální žádosti o informace, resp. za vyřízení stížnosti na průtahy.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že tato žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu je nepochybné, že žalobce doručil žalovanému dne 20. 5. 2016 žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím o informace, sestávající ze tří dílčích žádostí. Rovněž je nesporné, že dne 8. 6. 2016 doručil žalovanému stížnost na průtahy při vyřizování této žádosti o informace. Ze správního spisu není zřejmé, že by žalovaný některé z těchto podání jakkoliv vyřídil; z vyjádření žalovaného k žalobě nadto vyplývá, že se těmito podáními vědomě nezabýval.

Podle ust. § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím *povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.*

Podle ust. § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím *povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.*

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*

Z citovaných norem zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá, že pokud písemná žádost o informace nevyžaduje doplnění či upřesnění ve smyslu ust. § 14 odst. 5 písm. a) či b) zákona o svobodném přístupu k informacím, pak povinný subjekt buď žádost odloží, jestliže požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli, nebo poskytne informaci v souladu se žádostí ve stanovené lhůtě. Pokud pak má povinný subjekt za to, že žádost nelze ani odložit a že jí nelze ani vyhovět, byť i jen zčásti, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti. Není tedy sporu o tom, že každá žádost o poskytnutí informací podaná podle zákona o svobodném přístupu k informacím musí být vyřízena některým ze zákonem předpokládaných

způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil.

Jak je v této věci zřejmé, žádost žalobce ze dne 20. 5. 2016 však nebyla žádným ze zákonných způsobů vyřízena, když žalovaný na ni nijak nereagoval; nadto ve vyjádření k žalobě výslovně uvedl, že ji ani nijak vyřídít nehodlal. Za tohoto stavu věci nezbylo městskému soudu než konstatovat, že žalovaný byl při vyřizování žádosti žalobce nečinný a že žaloba na ochranu proti této nečinnosti byla podána důvodně.

V další žalobě se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, jež měla spočívat v tom, že žalovaný nerozhodl o odvolání, které žalobce podal proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 6. 6. 2016, č. j. sukl 15151273/2016.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce podal dne 21. 5. 2016 u Státního ústavu pro kontrolu léčiv žádost o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím k výrobě, distribuci a kontrol konopných drog – léčiv. Dne 4. 6. 2016 podal žalobce o žalovaného odvolání proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 30. 5. 2016, č. j. sukl 154264-66/2016, jímž měla být tato jeho žádost o informace zčásti odmítnuta. Dne 9. 6. 2016 pak žalobce podal u žalovaného další odvolání, tentokrát proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 6. 6. 2016, č. j. sukl 15151273/2016, jímž tento povinný subjekt rozhodl o žádosti o informace znovu, s tím, že odstranil vadu ohledně identifikace žadatele a doplnil některé informace. I nadále však žalobce neobdržel informace uvedené v původní žádosti v bodech 1 a 2 (vyjma bodu 1h) a dále informace v bodech 3, 5, 7, 9, 10 a 12. Následně dne 28. 6. 2016 žalobce doručil žalovanému stížnost na průtahy při vyřizování svého odvolání proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 6. 6. 2016.

Z obsahu spisu nelze zjistit, že by na kterémkoliv podání žalobce reagoval.

Podle ust. § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání.*

Podle ust. § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím *nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.*

Z citovaných norem vyplývá, že podá-li žadatel odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu, kterým byla jeho žádost o informace byť i jen zčásti odmítnuta, je nadřízený orgán povinen o tomto odvolání rozhodnout do 15 dnů od jeho doručení. Pokud tedy žalované Ministerstvo zdravotnictví o žalobcově odvolání v této lhůtě nerozhodlo, resp. pokud o něm nerozhodlo vůbec – přičemž z jeho vyjádření k žalobě je zřejmé, že vůbec nezamýšlelo se jím zabývat, opět městskému soudu nezbylo než konstatovat, že žalovaný byl při vyřizování odvolání žalobce nečinný a že žaloba na ochranu proti této nečinnosti byla rovněž podána důvodně.

Jelikož Městský soud v Praze shledal obě žaloby důvodné, vyhověl jim a uložil žalovanému, aby jednak vyřídil žalobcovu žádost o informace ze dne 20. 5. 2016, evidovanou pod číslem MZDRX00UUNOV, a jednak rozhodl o odvolání žalobce ze dne 9. 6. 2016 proti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 6. 6. 2016, č. j. sukl 15151273/2016.

Výrok o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady tvoří soudní poplatek zaplacený za dvě žaloby na ochranu proti nečinnosti, tedy částku 4000 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. července 2017

JUDr. Slavomír Novák, v.r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková